

2:a söndagen efter Trettondedagen

Tom Hardts postilla, första årgången

Evangelium: Joh. 2:1–11.

I Guds, Faderns + och Sonens och Den Helige Andes, namn. Amen.

Denna söndag förkunnar för oss, hur *"Jesu närvaro helgar hemmet"*, hur Jesus valt att uppenbara sin härlighet genom sitt första underverk vid bröllopet i Kana. Det, som han strax innan förutsagt med orden om att *"I skolen få se himlen öppen och Guds änglar fara upp och ned över Människosonen"* (Joh. 1:51), att hans eviga gudoms härlighet skall genomtränga hans mandom, inträffar alltså icke i templet, icke vid en helig ceremoni, icke i synagogan utan vid ett bröllop, vid stiftandet av ett nytt heligt äkta förbund, vid grundandet av en ny familj. Här, just här, under bröllopsglädjens glam, vid det dukade festbordet vänder Människosonen sitt ansikte mot människorna och förkunnar sig som den, som strax innan sagts vara *"Guds Lamm"* (Joh. 1:36), *"Messias det betyder det samma som Kristus"* (Joh. 1:41), *"Guds Son, Israels konung"*. (Joh. 1:49) Själva undret blottar i en synlig, uppenbar gärning hans skaparmakt, hans tillvaro före allt skapat, som d. h. Johannes Döparen i ord förkunnat och inskräpt för sin lärjunge, S:t Johannes evangelisten, som nedtecknat dagens evangelium, och som genom sin förste lärofader är väl rotad i julens evangelium, i änglasången och mandomsnammelsens hemlighet. Dagens under, vinundret i Kana, öppnar för oss himlarna, låter oss se, hur skapelsen är sin Skapare underdånig, hur vattnet lydigt blir vin, hur Jesu vilja och tanke är Guds vilja och tanke, som förfogar över allt. När vinet öses upp ur vattenkrukorna, när betjäningen fylls av bävan och övertjänaren aningslöst pladdrar, hör vi de ord, som evangelisten strax innan uttalat, julens ord: *"Genom det har allt blivit till, och utan det har intet blivit till"*. (Joh. 1:3)

Denna gudomens närvaro i köttet har skänkts oss till glädje. Härom vittnar just undrets yttre form, att vattnet blir vin, överdådigt vin, bästa bröllopsvin. Psalmisten säger ju *"Så framalstrar du bröd ur jorden och vin, som gläder människans hjärta"* (Ps. 104:14 f.), och Predikaren förkunnar: *"vinet gör livet glatt"*. (Pred. 10:19) I vinets gestalt ser vi Guds vilja att frälsa, att väcka glädje, där sorg härskat, ja, *"i det var*

liv, och livet var människornas ljus". (Joh. 1:4) Därför har Gud i sin godhet och visdom utvalt just vinet för att i sakramentet göra oss delaktiga av sitt heliga och dyrbara blod, lösepenningen för alla våra synder. Vinets glans skall spegla den himmelska gåvans härlighet, hur *"Jesu, Guds Sons blod, renar oss från all synd"*. (1 Joh. 1:7) All denna godhet vänder Gud mot människan i hennes skapelsegivna sammanhang och bekräftar henne i hennes kallelse till att vara man eller hustru, förälder eller barn, andra människors kött och blod, sina anförvantes anförvant. Redan textens gestalter, de omnämnda och de bakom skymtade, är just varandras kött och blod. Där står vid Herrens sida Herrens moder, som i sin tur är d. h. Johannes döparens äldre släkting, medan bland de närvarande apostlarna minst ett brödrapar finns. I allt detta ser vi, hur de naturliga ordningarna inte är främmande för Gud utan sprungna ur honom, helgade av honom och fulla av hans välsignade närvaro. Härom säger vi så:

- I. **ingen får förakta Guds gåva, det heliga äktenskapet,**
- II. **det heliga äktenskapet skall mottagas ur Guds hand.**
- III. **Gud vill, att vi upprätthåller och försvarar det heliga äktenskapet.**

I. Ingen får förakta Guds gåva, det heliga äktenskapet.

Satan riktar i alla tider och på alla platser en trumeld mot det heliga äktenskapet, som är honom förhålligt. Därför har han särskilt i Guds kyrka på jorden försökt instifta en falsk religion, som säger, att heligt liv och äktenskap icke låter sig förenas. Ja, aposteln säger: *"Men Anden säger uttryckligen, att i kommande tider somliga skola avfalla från tron och hålla sig till villoandar och till onda andars läror, ... som förbjuda äktenskap"*. (1 Tim. 4:11 ff.) Därför är det heliga äktenskapets lov den rättrogna kristenhetens kännetecken, varpå man igenkänner Jesu predikstol. Det är en lovsång som skall fördriva det köttets knotande och murrande, som i kraft av det kvarvarande synda-

fördärvet också döljer sig i de frommas hjärtan. De behöver också i dag betänka den lärdom, som bröllopet i Kana ger.

II. Det heliga äktenskapet skall mottagas ur Guds hand.

Motsatsen till förakt och vanvördnad är tacksamhet och helig glädje, och så skall vi mottaga Guds gåva, det heliga äktenskapet. Ja, aposteln tecknar motsatsen till äktenskapsföraktet med orden: *"som Gud har skapat att med tacksägelse mottagas av dem som tro och hava lärt känna sanningen. Ty allt vad Gud har skapat är gott, och intet är förkastligt, när det mottages med tacksägelse."* (1 Tim. 4:4) Så ser en kristen människa på det heliga äktenskapet: det är sannerligen heligt, en gudomlig ordning, omstrålat med Skaparens majestät och oantastbarhet. Därför stiftas det alltid med bröllopglam och bröllopsjubel, och förblir alltid ett tacksägelseämne, för dem, som så fått smaka Guds godhet.

III. Gud vill, att vi upprätthåller och försvarar det heliga äktenskapet.

I det romerska rike, där evangelium för första gången förkunnades, rådde en ondskefull förnekelse av äktenskapet. Innanför ett romerskt hems väggar härskade ofta en djurisk upplösning av familjelivet. Denna romarrikets undergång skådar vi på nytt i vår egen tid. I vårt eget land ser vi i dessa dagar, hur man t.o.m. vill införa ett slags samkönade äktenskap och fira sodomitiska bröllop, en synd, som ropar mot himmelen och kallar på Guds vrede. Sådana synder skall en kristen människa i ord och gärning bekämpa och förhindra, så långt hennes kraft förmår. Denna hennes kraft är ingalunda ringa, ty det heter ju: *"Mycket förmår en rättfärdig mans bön, när den bedes med kraft"*. (Jak. 5:16) En sådan rättfärdig, kraftig bön förmår förtrampa Satans anslag och göra ondskan om intet. Den förvekligar på jorden Guds vilja och verkar välsignelse efter det ordet: *"Så uppmanar jag nu framför allt därtill att man må bedja, åkalla, anropa och tacka Gud för alla människor, för konungar och all överhet, så att vi kunna föra ett lugnt och stilla liv, på ett i allo fromt och värdigt sätt"*. (1 Tim 2:1 f.)

Amen.